TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. rugsėjo 15 d.*

Byloje C-240/10

dėl *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Vokietija) 2009 m. gruodžio 21 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2010 m. gegužės 14 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Cathy Schulz-Delzers,

Pascal Schulz

prieš

Finanzamt Stuttgart III

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai K. Schiemann (pranešėjas), C. Toader, A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas P. Mengozzi,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. kovo 24 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— C. Schulz-Delzers ir P. Schulz, atstovaujamų *Rechtsanwalt* S. Hoffmann,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir C. Blaschke,

— Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos M. Muñoz Pérez,

— Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir W. Mölls,

susipažinęs su 2011 m. gegužės 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl EB 12, EB 18 ir EB 59 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas byloje tarp C. Schulz-Delzers ir P. Schulz (toliau kartu – sutuoktiniai Schulz) ir *Finanzamt Stuttgart III* (Štutgarto III mokesčių inspekcija, toliau – *Finanzamt*) dėl *Finanzamt* pranešimų apie jų pajamų už 2005 m. ir 2006 m. apmokestinimą.

Teisinis pagrindas

Pajamų apmokestinimas Vokietijoje

3 2005 ir 2006 metais pajamų apmokestinimas Vokietijoje buvo reglamentuotas tais metais galiojusios redakcijos *Einkommensteuergesetz* (Pajamų mokesčio įstatymas, toliau – *EStG*).

4 Pagal *EStG* 1 straipsnį pajamų mokesčiu neribotai apmokestinami, be kita ko, fiziniai asmenys, kurių nuolatinė arba įprasta gyvenamoji vieta yra Vokietijoje.

5 Pajamų mokesčio tarifas nustatomas pagal progresinę skalę, pagal kurią didesnės pajamos yra apmokestinamos didesniu mokesčio tarifu. Ši skalė atspindi įstatymų leidėjo vertinimą, kiek, atsižvelgiant į gyvenimo Vokietijoje sąlygas, mokesčių mokėtojas gali mokėti mokesčių.

6 Tam tikros pajamos neapmokestinamos pajamų mokesčiu. Šiuo atžvilgiu atskiriamos pajamos, kurios, nors ir nėra apmokestinamos, tačiau į kurias, apskaičiuojant kitoms pajamoms taikytiną mokesčio tarifą, atsižvelgiama taikant progresinę apmokestinimo skalę, ir tokios pajamos, į kurias šiuo tikslu neatsižvelgiama. Pirmosios pajamos vadinamos neapmokestinamosiomis pajamomis, „su sąlyga, kad į jas bus atsižvelgta nustatant progresinio mokesčio dydį“ (progresinė išlyga).

7 Tai, jog nustatant kitoms pajamoms taikytiną mokesčio tarifą progresine išlyga atsižvelgiama į tam tikras neapmokestinamąsias pajamas, atspindi įstatymų leidėjo vertinimą, kiek mokesčių mokėtojas gali mokėti mokesčių. Mokesčių mokėtojas, gaunantis neapmokestinamųjų pajamų, kurioms taikoma progresinė išlyga, įstatymų leidėjo manymu, gali mokėti daugiau mokesčių nei jų negaunantis mokesčių mokėtojas. Taigi šiuo atveju atsižvelgiama į tam tikras iš esmės neapmokestinamąsias kompensacines pajamas, pavyzdžiui, nedarbo pašalpas. Šios pašalpos skirtos ne kompensuoti tam tikras išlaidas, bet apskritai padengti jas gaunančių asmenų pragyvenimo išlaidas.

8 Atvirkščiai, jei įstatymų leidėjas numato atleidimą nuo mokesčio, kai nustatant progresinio mokesčio dydį į atitinkamas pajamas neatsižvelgiama, jis remiasi principu, kad neapmokestinamosios pajamos negali būti laikomos kriterijumi, rodančiu, kiek mokesčių mokėtojas gali mokėti mokesčių, taip pat ir kitų pajamų apmokestinimo tikslais.

9 Siekiant sulėtinti pajamų mokesčio skalės didėjimą skirtingas pajamas turinčių sutuoktinių atveju, Vokietijos teisės aktų leidėjas neribotai apmokestinamiems susituokusiems ir negyvenantiems skyrium mokesčių mokėtojams nustatė bendro apmokestinimo tvarką, pagal kurią nustatoma bendra mokesčio bazė, kartu taikant vadinamąją skaidymo procedūrą (*splitting*). Dėl to sutuoktinių gautos pajamos yra sudedamos ir priskiriamos jiems bendrai. Pajamų mokesčio, taikomo bendrai apmokestinamiems sutuoktiniams, suma yra dvigubai didesnė, palyginti su ta, kuri tenka pusei jų bendrai apmokestinamų pajamų.

Pajamų, gaunamų iš Prancūzijos viešosios valdžios institucijos, apmokestinimas Vokietijoje

10 1959 m. liepos 21 d. pasirašytos Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo ir dėl abipusės administracinės ir teisinės pagalbos taisyklių nustatymo pajamų ir turto mokesčių srityje, taip pat dėl patentų ir žemės mokesčių (*Bundesgesetzblatt* 1961 m. II, p. 397), iš dalies pakeistos 2001 m. gruodžio 20 d. Paryžiuje pasirašyta sutartimi (*Bundesgesetzblatt* 2002 m. II, p. 2370, toliau – Vokietijos ir Prancūzijos dvišalė mokesčių sutartis), 14 straipsnio 1 dalyje numatytas „valstybės mokėtojos principas“, pagal kurį atlyginimai, darbo užmokesčiai ir analogiški atlygiai, kuriuos vienos susitariančiosios valstybės viešosios teisės reglamentuojamas juridinis asmuo moka fiziniams asmenims, gyvenantiems kitoje susitariančioje valstybėje dėl atliekamos tarnybos administracijoje, yra apmokestinami tik pirmoje valstybėje.

11 Vokietijos ir Prancūzijos dvišalės mokesčių sutarties 20 straipsnio 1 dalyje, siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo, nustatyta, kad Vokietijos Federacinės Respublikos rezidentų atveju nustatant mokesčio bazę Vokietijoje neįtraukiamos Prancūzijoje gaunamos pajamos, kurios pagal šią sutartį yra apmokestinamos Prancūzijoje. Pažymėtina, kad šia nuostata neapribojama Vokietijos Federacinės Respublikos teisė atsižvelgti į šias neįtrauktas pajamas, nustatant Vokietijos mokesčių tarifą.

12 Šios nuostatos taikomos tiek Prancūzijos valstybės tarnautojų, turinčių gyvenamąją vietą Vokietijoje, baziniam darbo užmokesčiui, tiek ekspatriacijos išmokoms, kurios gaunamos dėl šių valstybės tarnautojų apsigyvenimo Vokietijoje.

13 *EStG* 32b straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyta:

„Jei neribotai apmokestinamas asmuo per visą mokestinį laikotarpį ar jo dalį gavo <...>:

<...>

3) pajamų, kurios, jeigu įtraukiamos apskaičiuojant pajamų mokestį <...>, yra neapmokestinamos pagal sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo ar kitą tarpvalstybinį susitarimą, tai pagal 32a straipsnio 1 dalį apmokestinamoms pajamoms turi būti taikomas specialus mokesčio tarifas.“

14 *EStG* 32b straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyta:

„1 dalyje numatytas specialus mokesčio tarifas yra mokesčio tarifas, gaunamas, kai apskaičiuojant pajamų mokestį pagal 32a straipsnio 1 dalį apmokestinamos pajamos padidinamos arba sumažinamos:

<...>

2) 1 dalies 2 ir 3 punktų atvejais – juose nurodytomis pajamomis, o gautų papildomų pajamų atveju atsižvelgiama į jų vieną penktadalį."

Ekspatriacijos išmokų, mokamų užsienyje dirbantiems Vokietijos mokesčių mokėtojams, apmokestinimas Vokietijoje

15 Nors Vokietijoje neribotai pajamų mokesčiu apmokestinamų asmenų, dirbančių valstybės tarnautojais užsienyje, pajamos yra apmokestinamos Vokietijoje, vis dėlto galimos išmokos, mokamos jiems dėl ekspatriacijos, Vokietijoje yra atleidžiamos nuo pajamų mokesčio ir joms netaikoma progresinė išlyga.

16 *EStG* 3 straipsnio 64 punkte nurodyta:

„Darbuotojų, kurie su nacionalinės viešosios teisės reglamentuojamu juridiniu asmeniu susiję darbo santykiais ir todėl iš nacionalinio biudžeto gauna darbo užmokestį, atveju pajamos už darbą užsienyje neapmokestinamos tiek, kiek jos viršija darbo

užmokestį, kuris priklausytų lygiavertį darbą dirbančiam darbuotojui, mokančios biudžetinės organizacijos buvimo vietoje. Pirmas sakinys taip pat taikomas, kai darbuotoją yra įdarbinęs kitas asmuo, kuris nustato darbo užmokestį atitinkamai pagal pirmo sakinio prasme taikomas nuostatas, darbo užmokestis yra mokamas iš viešojo fondo ir šį darbo užmokestį – visą ar didžiąją jo dalį – sudaro viešosios lėšos. Kitų darbuotojų, kurie nustatytam laikotarpiui komandiruojami į užsienio šalį, kur yra jų gyvenamoji vieta arba nuolatinė gyvenamoji vieta, atveju nacionalinio darbdavio jiems suteikta perkamosios galios kompensacija atleidžiama nuo mokesčio, jei neviršija sumos, kuri leidžiama pagal Federalinio įstatymo dėl valstybės tarnautojų darbo užmokesčio (*Bundesbesoldungsgesetz*) 54 straipsnį panašių užsienyje skiriamų išmokų atveju."

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

17 Sutuoktiniai Schulz gyvena Vokietijoje ir turi du išlaikomus vaikus. Jie pasirinko būti neribotai ir bendrai apmokestinami pajamų mokesčiu, kaip tai suprantama pagal *EStG* 1 straipsnį, kad galėtų naudotis palankesne bendra mokesčio baze.

18 P. Schulz yra Vokietijos pilietis, kuris kaip pagal darbo sutartį dirbantis advokatas 2005 ir 2006 metais gavo pajamų iš šios veiklos.

19 C. Schulz-Delzers yra Prancūzijos pilietė ir kaip Prancūzijos valstybės tarnautoja dirba mokytoja vokiečių – prancūzų pradinėje mokykloje. 2005 ir 2006 metais iš Prancūzijos valstybės kartu su darbo užmokesčiu ji gavo dvi išmokas, kurios, kaip ir jos darbo užmokestis, pagal Vokietijos ir Prancūzijos dvišalės mokesčių sutarties

14 straipsnį ir 20 straipsnio 1 dalies a punktą Vokietijoje neapmokestinamos, atsižvelgiant į progresinę išlygą.

20 Šios dvi išmokos yra tokios:

— išmoka, susijusi su gyvenimo konkrečioje vietoje sąlygomis, kuri pagal 2002 m. sausio 4 d. Dekreto Nr. 2002-22 dėl administracinės ir finansinės Prancūzijos švietimo įstaigų darbuotojų užsienyje situacijos (JORF, 2001 m. sausio 6 d., p. 387) 4B straipsnio d punktą skiriama užsienyje dirbantiems valstybės tarnautojams kompensuoti perkamosios galios sumažėjimą ir kurią 2005 ir 2006 metais sudarė atitinkamai 437,41 EUR ir 444,08 EUR per mėnesį suma, ir

— už užsienyje dirbančių Prancūzijos tarnautojų išlaikomus vaikus remiantis Dekreto Nr. 2002-22 4B straipsnio e punktu skiriama „majorations familiales“ išmoka, kuri minėtais metais buvo lygi atitinkamai 134,20 EUR ir 136,41 EUR per mėnesį.

21 Darbo užmokestis, kurį C. Schulz-Delzers gavo per dvejus pagrindinėje byloje nagrinėjamus metus, buvo apmokestintas pajamų mokesčiu Prancūzijoje. Tačiau abi išmokos, nurodytos ankstesniame šio sprendimo punkte, Prancūzijoje nebuvo apmokestintos kaip pagal Prancūzijos teisę nepamokestinamos pajamos.

22 Pranešimuose apie pajamų už 2005 m. ir 2006 m. apmokestinimą *Finanzamt* atsižvelgė į šių dviejų išmokų atleidimą nuo mokesčių, tačiau joms – kaip ir likusiai C. Schulz-Delzers atlyginimo daliai – pritaikė progresinę išlygą pagal *EStG* 32b straipsnio 1 dalies 3 punktą ir 2 dalies 2 punktą, atskaičius veiklos sąnaudų bendrą sumą, kuri

nagrinėjamais metais atitinkamai yra 920 EUR. Dėl to, kad buvo atsižvelgta į minėtas išmokas, sutuoktiniams Schulz taikomas pajamų mokestis padidėjo 654 EUR už 2005 m. ir 664 EUR už 2006 metus.

23 Dėl šių pranešimų apie apmokestinimą sutuoktiniai Schulz pateikė skundus, kurie 2009 m. balandžio 30 d. *Finanzamt* sprendimais buvo atmesti kaip nepagrįsti.

24 2009 m. gegužės 18 d. ieškiniu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme sutuoktiniai Schulz ginčija, jog apskaičiuojant kitoms pajamoms taikytiną mokesčio tarifą pagal progresinę apmokestinimo skalę buvo atsižvelgta į abi pagrindinėje byloje nagrinėjamas išmokas. Jie prašo netaikyti progresinės išlygos C. Schulz-Delzers gautoms išmokoms. Jie mano, kad taikant šią išlygą šioms išmokoms pažeidžiamas EB 39 straipsnis, nes lygiavertėms išmokoms, kurios gaunamos *EStG* 3 straipsnio 64 punkte nustatytomis sąlygomis, progresinė išlyga netaikoma.

25 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, *EStG* 3 straipsnio 64 punkto nuostata gali atgrasyti Prancūzijos valstybės tarnautoją jo darbdavio pavedimu dirbti Vokietijoje, nes apskaičiuojant specialų mokesčio tarifą atsižvelgiama į pagrindinėje byloje nagrinėjamas išmokas, o už Vokietijos ribų dirbantis Vokietijos darbuotojas gauna tokias pačias išmokas, netaikant joms progresinės išlygos.

26 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, nepaisant EB 39 straipsnio 1–3 dalių pažeidimo, *EStG* 3 straipsnio 64 punktu taip pat įtvirtinama paslėpta diskriminacija dėl pilietybės, nes paprastai Vokietijos piliečiai dirba

pas Vokietijos viešosios teisės reguliuojamą juridinį asmenį ir todėl *EStG* 3 straipsnio 64 punkte numatyta lengvata naudojasi daugiausia Vokietijos piliečiai.

27 Šiomis aplinkybėmis *Finanzgericht Baden-Württemberg* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. a) Ar *EStG* 3 straipsnio 64 punktas suderinamas su darbuotojų judėjimo laisve pagal EB 39 straipsnį (dabar – SESV 45 straipsnis)?

b) Ar *EStG* 3 straipsnio 64 punktas reiškia pagal EB 12 straipsnį (dabar – SESV 18 straipsnis) draudžiamą paslėptą diskriminaciją dėl pilietybės?

2. Jei į pirmąjį klausimą bus atsakyta neigiamai: ar *EStG* 3 straipsnio 64 punktas suderinamas su EB 18 straipsnyje (dabar – SESV 21 straipsnis) nustatyta Sąjungos piliečių judėjimo laisve?“

Dėl prejudicinių klausimų

28 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 39-43 punktuose, iš EB sutarties straipsnių, kuriuos klausimuose nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pagrindinėje byloje yra taikytinas tik EB 39 straipsnis.

29 Pirma, EB 12 straipsnis, įtvirtinantis bendrąjį diskriminavimo dėl pilietybės draudimo principą, savarankiškai taikomas tik tose Bendrijos teisės reglamentuojamose srityse dėl kurių EB sutartis nenumato specialių nediskriminavimo taisyklių. Tačiau nediskriminavimo principas laisvo darbuotojų judėjimo srityje įtvirtintas EB 39 straipsnyje (žr., be kita ko, 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-269/07, Rink. p. I-7811, 98 ir 99 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

30 Antra, EB 18 straipsniu tik bendrai nustatoma teisė kiekvienam Sąjungos piliečiui laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje, o EB 39 straipsnyje įtvirtinta konkreti jo išraiška, susijusi su darbuotojų judėjimo laisve (žr. 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Leyman*, C-3/08, Rink. p. I-9085, 20 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

31 Viena vertus, aišku, kad C. Schulz-Delzers išvyko iš Prancūzijos, siekdama apsigyventi Vokietijoje, ir, kita vertus, neginčijamas jos, kaip darbuotojos, statusas EB 39 straipsnyje pavartota prasme. Todėl prejudicinius klausimus reikia nagrinėti atsižvelgiant tik į šią nuostatą (šiuo klausimu, be kita ko, žr. minėto 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Leyman* 18–20 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

32 Be to, būtina nurodyti, kad klausimas dėl *EStG* 3 straipsnio 64 punkto suderinamumo su EB 39 straipsniu pagrindinėje byloje keliamas tik tiek, kiek 3 straipsnio 64 punktas taikytinas išmokoms, kurias gauna užsienyje dirbantys Vokietijos valstybės tarnautojai, o išmokoms, kurias gauna Vokietijoje dirbantys kitos valstybės narės tarnautojai, ši nuostata netaikoma. Tačiau neneigiama, kad ši Vokietijos teisės nuostata netaikytina,

be kita ko, išmokoms, kurias gauna kitos valstybės narės tarnautojai, apmokestinami Vokietijoje ir dirbantys trečiojoje valstybėje narėje.

33 Šiomis aplinkybėmis pateiktais prejudiciniais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, iš esmės klausiama, ar EB 39 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo draudžiama tokia nuostata, kaip antai *EStG* 3 straipsnio 64 punktas, pagal kurią į išmokas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kurios vienos valstybės narės tarnautojui, dirbančiam kitoje valstybėje narėje, skiriamos kompensuoti perkamosios galios sumažėjimą vietoje, kur jis dirba, neatsižvelgiama nustatant mokesčio tarifą, taikytiną kitoms mokesčių mokėtojo ar jo sutuoktinio pajamoms pirmojoje valstybėje narėje, o į lygiavertes išmokas, kurios skiriamos šios kitos valstybės narės tarnautojui, dirbančiam pirmosios valstybės narės teritorijoje, nustatant šį mokesčio tarifą atsižvelgiama.

34 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 39 straipsniu, pirma, draudžiama ne tik tiesioginė diskriminacija dėl pilietybės, bet ir visos netiesioginės diskriminacijos formos, kuriomis, taikant skirtingus atskyrimo kriterijus, iš esmės pasiekiamas toks pats rezultatas (1995 m. vasario 14 d. Sprendimo *Schumacker*, C-279/93, Rink. p. I-225, 26 punktas), ir, antra, šiuo straipsniu draudžiamos nors ir vienodai taikytinos nuostatos, kuriomis valstybės narės piliečiui trukdoma arba jis atgrasomas išvykti iš savo kilmės šalies ir įgyvendinti savo teisę į laisvą judėjimą (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *de Groot*, C-385/00, Rink. p. I-11819, 78 punktas).

35 Pagrindinėje byloje aišku, kad su C. Schulz-Delzers, kuri pasinaudojo savo teise į laisvą judėjimą, priimančiojoje valstybėje nebuvo elgiamasi mažiau palankiai nei išimtinai vidaus situacijoje būtų elgiamasi su šios valstybės piliečiu. Iš tiesų *EStG* 3 straipsnio 64 punktas pagal savo pobūdį negali būti taikomas Vokietijoje dirbantiems mokesčių mokėtojams ir juo lengvata suteikiama tik už Vokietijos ribų dirbantiems mokesčių mokėtojams.

36 Tai rodo, kad EB 39 straipsniu galėtų būti pagrįstai remiamasi pagrindinėje byloje tik tuo atveju, jei atsisakymą suteikti tokią lengvatą mokesčių mokėtojui, esančiam tokioje situacijoje, kaip antai C. Schulz-Delzers, būtų galima kvalifikuoti kaip diskriminaciją dėl kitų priežasčių, o tai reiškia, kad C. Schulz-Delzers situacija yra panaši į šia lengvata besinaudojančių asmenų situaciją.

37 Konstatuotina, jog tokio panašumo nebuvo atsižvelgiant į tikslą, kurio siekiama taikant progresinę apmokestinimo skalę, kuri, kaip nurodyta šio sprendimo 5–8 punktuose, neabejotinai yra pagrįsta vertinimu, kiek, atsižvelgiant į gyvenimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje sąlygas, mokesčių mokėtojas gali mokėti mokesčių.

38 Šiuo požiūriu išmokos, kaip antai patenkančiosios į *EStG* 3 straipsnio 64 punkto taikymo sritį, kurios jas gaunančiam asmeniui turi tik suteikti galimybę, nepaisant didesnių pragyvenimo išlaidų užsienyje, išlaikyti tokias pačias gyvenimo sąlygas, kokias jis turėjo Vokietijoje, nepadidina mokesčių mokėtojo galimybės mokėti mokesčius ir todėl į jas neatsižvelgiama apskaičiuojant progresinio mokesčio tarifą.

39 Tačiau išmokos, kurias C. Schulz-Delzers gauna Vokietijoje, skirtos būtent priderinti suinteresuotojo asmens darbo užmokestį prie pragyvenimo išlaidų Vokietijoje, todėl šios išmokos padidina C. Schulz-Delzers galimybę mokėti mokesčius, kaip ji vertinama remiantis gyvenimo šios valstybės narės teritorijoje sąlygomis, taigi į šias išmokas atsižvelgiama apskaičiuojant progresinio mokesčio tarifą.

40 Tai, jog minėtos išmokos, Prancūzijos įstatymų leidėjo požiūriu, jas gaunančiam asmeniui turi tik suteikti galimybę, nepaisant didesnių pragyvenimo išlaidų užsienyje, išlaikyti tokias pačias gyvenimo sąlygas, kokias turėjo Prancūzijoje, šiuo atveju neturi

reikšmės, nes situacijų panašumas neišvengiamai turi būti vertinamas tik pagal vieną ir tą pačią mokesčių sistemą, o Sąjungos lygmeniu nesant vienodinimo arba suderinimo priemonių, valstybės narės išlieka kompetentingos nustatyti pajamų apmokestinimo kriterijus.

41 Taigi tai, kad sutuoktinių Schulz pasirinkimas būti bendrai apmokestintiems, siekiant naudotis bendra mokesčio baze, kuri yra palankesnė nei dvi atskiros mokesčio bazės, leido atsižvelgti į C. Schulz-Delzers sumokėtas išmokas apskaičiuojant mokesčio tarifą pagal progresinę apmokestinimo skalę, yra ne diskriminavimo, kaip tai suprantama pagal EB 39 straipsnį, pasekmė, o apmokestinimo kriterijų, kuriuos turi nustatyti valstybės narės, taikymas.

42 Šiuo atžvilgiu primintina, jog Sutartis nesuteikia Sąjungos piliečiui jokių garantijų, kad jo veiklos perkėlimas į kitą valstybę narę nei ta, kur šis pilietis iki tol gyveno, bus neutralus apmokestinimo atžvilgiu. Dėl valstybių narių teisės aktų skirtumų šioje srityje toks perkėlimas, atsižvelgiant į aplinkybes, piliečiui gali būti palankesnis arba nepalankesnis (šiuo klausimu žr. 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Lindfors*, C-365/02, Rink. p. I-7183, 34 punktą ir 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Schempp*, C-403/03, Rink. p. I-6421, 45 punktą).

43 Todėl į pateiktus klausimus reikia atsakyti, jog EB 39 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiama tokia nuostata, kaip antai *EStG* 3 straipsnio 64 punktas, pagal kurią į išmokas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kurios vienos valstybės narės tarnautojui, dirbančiam kitoje valstybėje narėje, skiriamos kompensuoti perkamosios galios sumažėjimą vietoje, kur jis dirba, neatsižvelgiama nustatant mokesčio tarifą, taikytiną kitoms mokesčių mokėtojo ar jo sutuoktinio pajamoms pirmoje valstybėje narėje, o į lygiavertes išmokas, kurios skiriamos kitos valstybės narės

tarnautojui, dirbančiam pirmosios valstybės narės teritorijoje, nustatant šį mokesčio tarifą atsižvelgiama.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

EB 39 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiama tokia nuostata, kaip antai Pajamų mokesčio įstatymo (*Einkommensteuergesetz*) 3 straipsnio 64 punktas, pagal kurią į išmokas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kurios vienos valstybės narės tarnautojui, dirbančiam kitoje valstybėje narėje, skiriamos kompensuoti perkamosios galios sumažėjimą vietoje, kur jis dirba, neatsižvelgiama nustatant mokesčio tarifą, taikytiną kitoms mokesčių mokėtojo ar jo sutuoktinio pajamoms pirmoje valstybėje narėje, o į lygiavertes išmokas, kurios skiriamos kitos valstybės narės tarnautojui, dirbančiam pirmosios valstybės narės teritorijoje, nustatant šį mokesčio tarifą atsižvelgiama.

Parašai.